

Diktofon / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Diktofon / satiriki hekaýa DIKTOFON

Dogrusyny dogry aýtsam, begenjimiň çeni-çaky ýokdy. Ýyrşaryp, näçe günläp ernim bir ýerik gelmedi. Neneň begenmejek?! Gyzyly halta el ildirdim ahyryn. Hawa, haçandan bäri arzuw edip ýören zadymy ahyry ele saldym. Biler bolsaňyz ýaňy birki günlükde maňa ýörite žurnalistler üçin niýetlenen täzeje ýapon diktofonyny berdiler. Indi meniň birhili dilim gijäp durdy, kimdir biri bilen söhbetdeş bolup, onuň sesini ýazga geçiresim gelýärdi. Elim täzeje diktofonly köçä çykdy. Öz işleri bilen haýdaşyp barýan adamlaryň ýaltaklap ýüzüne seretdim. Hiç kimiň meniň bilen işi ýok. Be, näme etsemkäm?!

Ynha, onýança sag ýüzümden gyryljygrak bir ses eşdildi. Ses gelen tarapa seretdim. Agajyň goýry kölegesinde arkasyny tama ýaplap çigit satyp oturan adama gözüm kaklyşdy. Ol adam ýene-de gygyrdy.

– Gel, inim, çigit al!

Men diktofony işledip, onuň ýanyna bardym.

– Agam, salawmaleýkim!

– Näçe stakan gerek? Gaty gowy, dok maňyz, iri çigitdir. Her haýsy edil şänik ýalydyr. Özem arzanjak satýan.

Görýän welin, gürrüňdeş tapylaýjak ýaly-la. Goltugyna garpyz gysdyryp başladym.

– Bä, bi çigidiň, agam, importnyý öýdýän...

– Bildiň – diýip, ol meniň sözümü bölledi. – Öten ýyl turis

bolup Bolgariýa gidemde, iller pombarh diýip ylgasa, men tohumlyk günebakar çigidini gözledim. Alyp geldim, ep-eslijäni. Getiribem, ekdim mellekde, edil başyna gögeren ýaly boldy.

Bu adamynyň gürrüňi meni gyzyklandyryp başlady. Bir görseň-ä ol jahankeşde adama meňzeýär. Edip oturan pişesine seretseňem... Düşnüksiz. Men ony ýene-de gürletmek isledim.

– Agam diýýän-ä, dünýede işsiz adamlar kän-ow. Hana, ýaplanyp oturan diwaryňyzyň ýüzüne serediň, paýyş sözleri ýazypdyrlar. Şo zatlary edýän kimkä? Siziň pikiriňizçe onuň günäkäri kim?.. Ol meniň soraglaryma edil öňden garaşyp oturan ýaly eken. Sözümi soňlatmady.

– Oň günäkäri kim bor öýdýäň? Elbetde, mollum. Çagalara aslynda hat öwredýän mollum ahyryn. Dogrumy?! Mekdepleriň işi gaýtdy. Çagalara terbiýe berenoklar. Diňe aýlyk almany bilýärler. Men, ynha, şu şäheriň etegindäki obalaň birinde ýaşaýan. Biziň kolhozymyz gök ekerançylyk bilen meşgullanýadar-aý. Ýylyň-ýylyna gowja hasylam ýetişýä, tüweleme. Ýöne oň bary ýere siňip gidýär-dä. Özüň bilýäň, kolhozçyлаňňa näme, o zatlara eli degenok, olaň öz işleri bar. Çagalaram indi öňküler ýaly okuwdan goýberenoklar. Mollumlar kolhozyň ýolbaşçylary bilen dikleşip, ýaka tutuşyp durlar how, okatmaly diýen bolup.

Okadyşlarynam-a, ynha, özüň görýäň. Iň bärkisi tamlaň, partalaň ýüzüne ýazýan zatlarynam dogry ýazyp bilenoklar, ýalňyşdan doly, how. Bular gaty sowatsyz. Meň diýjek bolýab zadyma düşünýäň dälmi?! Kolhozlaň önümçilik planlarynyň ýerine yetmezligine-de ýene-de mollumlar günäkär. Okuwçyny işe goýberenoklar.

Be, bendäň çagasy mugallymdan beýle ýangynly eken-aý, edil ary köýen ýaly. Näme mugallym onuň berenini iýmedimikä?! Ýok, munuň aňyrsynda bir jukguldyjyga bolmaly. Hany, urman-sögmän muny entek gürledeýin.

– Ýogsa-da, agam, nähili, çigit geçýämi?

Ol ýüzüni ýokary galdyryp ýüzüme seretdi. Meniň soragyma sorag bilen jogap berdi.

– Bi elindäkije zat näm-aý?

Dogrymy aýtsam sygryň guýrugynda pyçak döwlermikän öýdüp gorkdum.

– Az, bi-de bir ýöne radiojyk-laý.

– Çigit bilen çalyssaň-a aýt bahasyny?

Men ýylgyrdym-da, ýene-de öňki soragymy gaýtaladym.

– Näme, çigidiň geçenokmy?

– Hawa, geçenok. Oňa-da mollum günäkär. Mekdepleň agzynda satdyranaklar, ýogsam çagalar ölemen aljak-laý. Umuman, akyllý-başly mollum bolmasa, oň köp zada zeperi ýetýä...

Men durup bilmedim.

– Bagyşlaň, ýogsa-da siziň öz asly käriňiz näme?

Ol göwünli-göwünsiz jogap berdi.

– Mollumdym-laý. Söwda-satyk edýäň diýen bolup gyraklatdylar işden. Bu işimiňem düşewündi şondan az däl.

Içimden, pyzan bolsalar oňaraýypdyrlar diýdim. Daşymdanam:

– Siz özüňiz baradaky «Çigitçi» diýen felýetony ýakyn günleriň birinde radiodan diňläp bilersiňiz – diýip, diktofonymy öçürdim.

Meniň aýdan zatlarym onuň gulagynyň ýele ýanyndanam geçmedi öýdýän. Gürrüňdeşimiň gara gaýgysy çigidi eken.

– Wiý, sen asyk yradýaň işgärimi? Edaraňyz nirede, köşek. Şo ýerde çigit gowy geçmezmikä, hä? – diýip, ol zöwwe yerinden galdy.

Onuň aýdanlaryny eşitmediksirän bolup o ýerdeb ýeňsäni el ýaly edäýdim. Satiriki hekaýalar